

Wilhelm Wagner, Carmina Graece Mediolani, Leipzig 1894 (Reprint Athens 1970)

Reproduction of the original

ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΚΑΙ

ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ

ΚΥΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΧΛΗΚΗ.

Πολλά ἐκόπιασ' εὐκατα πολλὰς φοραῖς δι' ἑσένα
νὰ σέ διατάξω, φρατζησκή, νὰ λείπης ἀφτὰ ξένα.

καὶ ὅσα σέ διάτασσα, πόλλ' ὀλίγα καταπιάσες,
κι ἀπὸ τὰ λόγια μου ποσῶς τίποτε δὲν ἐπιάσες.

5 καὶ φαίνεται μου σπέρνω τὰ τὰ λόγια μου 'ς τὸν ἄμμον,

καὶ δίχως ἑὸλον βούλομαι νὰ πάγω εἰς τὴν Σάμον,

καὶ δωριανὰ κολάζομαι εἰς ὅσα κι ἂν σοῦ λέγω

* * *

πουλιὰ πετόμενα θωρῶ καὶ θέλω νὰ τὰ πιάσω,
καὶ τοῦ Στρομπόλι τὰ βουγὰ σὰν κάμπον νὰ τὰ φτιάσω.

Eddi Sachleis carmina e codicibus. Parisino 2909 a me ipso descripto. (P), et Montepessulano (qui servatur inter libros scholae medicae n. 409), (M) cuius mihi apographum a nescio quo confectum peramic obtulit Legrandius. prius carmen ediderat Legrandius e solo codice Parisino, alterum ineditum erat. neutrum librum ab interpolacionibus plane vacuum esse mihi quidem persuasum est: multis igitur locis indicium libricum de lectione recipienda.

1 ἐκόπιασα MP ἑσένα P 2 αὐτὰ MP 3 ἐσὺ add P πολλά ὀλίγα M, πολλά λιγὰ P 4 τίποτε οὐδέν P 5 σπέρνωμαι τὰ P, σπέρνω τὰ M 6 δεσὲ P 7 secutus sum M οὐ ξέρω τίνα σου κάμω P, post hanc versum unum excidisse spondeo, quem in φρατζῆ ἐπιείσε suspicor 8 πετόμενα P, non πετόμενα, ut Legrand edidit, πολλά πετόμενα M θέλω M, ἀπλόων P 9 τὸ στρούμπόλλοι M, τὰ στρομπόλλοι P βουγία P κάμπους P πτιάσω P

10 μέ τὴν ματσούχαν πολεμῶ τὸν ἄνεμον νὰ δεῖρω,
κι ἀπὸ τὸν ἄδην τοὺς νεκροὺς κολάζομαι νὰ γύρω·
τῆς θάλασσας τὰ κύματα θέλω νὰ δεκατίσω,

καὶ τ' ἄστρη τὰ ἀμέτρητα βιάζομαι νὰ μετρήσω.
τὴν νύκταν θέλω σκοτεινὰ γράμματα ν' ἀναγνώθω,
15 κι ἀπὸ τὴν Πόλιν ὡς ἐδῶ τί κάμνουνσι νὰ γινῶθ·

καὶ μούλας λέγω „πέτασαι νὰ γύρης εἰς τὰ ὕψη“,
καὶ τὸ φεττάριν τούρανοῦ χαμαὶ 'ς τὴν γῆν νὰ κύψη.
τὴν θάλασσαν τὴν ἄμετρον ὀρθόνω νὰ γλυκάνη,
καὶ λύκου λέγω πρόβατα ποτὲ νὰ μὴ σαγκάνη.

20 δέντρον βοζιάρην καὶ κυρτὸν νὰ σιάσω μὲ τὰ λόγια,
καὶ δίχως σκάλαν βούλομαι ν' ἀναίβω εἰς τ' ἀνώγρια·
κι ὡσὰν ἐτοῦτα δὲν θωρῶ ποτὲ νὰ συνοδεύσω,
οὕτως οὐδὲν θωρῶ καὶ σὲν ποτὲ νὰ σοῦ παιδεύσω.

λοιπὸν, παιδὶν μου, ἔπρεπε νὰ 'δῶ νὰ σ' ἀφρηγῆσω,
25 εἴ τι κακὸν καὶ ἂν σ' ἐλθῆ, νὰ μὴδὲν τὸ ψηφίσω.
ἀμμ' ἐνθυμούμαι, φρατζησκή, τὸ πῶς εἶσαι γευμένος
κ' εἶσαι μεγάλου ἀνθρώπου υἱὸς, ἀκριβοαναθερμεμένος,

κ' εἶχα μὲ τὸν πατέραν σου πολλὰ καλὴν φιλίαν,
δείπνους καὶ γευώματα πολλὰ, σπλαγχνος καὶ οὐιλίαν,
30 καὶ τοῦ πατρός σου ἡ φιλιὰ φουσκώνει με νὰ κλάψω,
καὶ σέναν πάλιν διαταγὴν καὶ παιδευσιν νὰ γράψω.
καὶ ἂν τὰ πιάσης, φρατζησκή, τὰ λόγια τὰ σὲ γράφω,
ξεβάλλεις τὴν ψυχουλά σου ἀφ' τοῦ ἰνφέρνου τὸν τάφον.

10 ματζούκα P πούλεμῶ M νὰ δύρω MP 11 ἄδην P κολάζομε P, κολάζωμε M. fortasse fuerit νὰ 'γείρω 13 ἀμέτρητα M, ὅπουνε ἀμέτρη P βιάζομε P, qualia posthac non adnotabo 14 νύκτα P 15 κάμνωσι M, κάμωσι P 16 καμύλας P, καὶ μούλας M πέτασε P, πέτασε M γύρω M, καὶ γύριζε γτὰ ὕψη P στα ὑψη M 17 τοῦ ὄρ. P, τοῦ ὄρ. M 18 γλυκάνει MP. quam ob rem non video cur Legrandius scripserit γλυκάνει 19 πρόβατον P δακάνει P 20 δένδρον P βοζιάρην P κυρτὸ P 21 σκάλος P νανεβου εἰς τὰ νόγια M βούλομαι om P νάνεβῶ ἐπάνω εἰς τ' ἀνώγρια P 22 θωρῶ P 23 οὕτως M, ἦτις P 6 δὲν θωρῶ καὶ σὲν M, καὶ σὲ οὐδὲν κρατῶ P συνοδεύω in fine versus M, apertè errore 24 οὕτως initio versus add M παύτην M, παύτῃ P μεδικαίον νασ' ἀφίσω P 25 καὶ δτι κακὸ καὶ ἀλέθη ulé ἐγὼ ναιμὴ ψηφίσω P, εἴ τι κακὸν καὶ ἂν σὲ ἐλθῆ ἐ σὲν νὰ μὴ δὲν τὸ ψηφίσω M 26 ἄμμε θυμούμαι M, ἀμ' ἂν θυμούμε P τὸ om. P ἦσε γενεαλογημένος P, ἦσαι γευμένος M 27 ἀκριβὸς M, καὶ κριβ' P 28 πατέρα P ἐγὼ add M πολλὴν φιλ. P 29 σπλαγχνος M 30 εἰ φιλία M 31 σένα P διαταγούς P παιδεύσεις (sic) P 32 τὰ αὐτὰ σὲ om. M 33 αὐτὸ ἰνφέρνον P, em Legrand. pro hoc versu καὶ κάμνης τα τα νέω σου τριγύρου γύρου γράφω habet M

- 35 ὁμῶ σ', υἱέ μου Φρατζησκή, εἰς τὴν θεοῦ τὴν χάριν, εἰς τὰ σέ συμβουλευόμεαι χαρὰν θέλεις ἐπάρειν.
- εἰ δὲ καὶ ρίψης τὰ εἰς μεριά* καὶ νὰ τὰ λησμονήσης, καὶ πάλιν εἰς τὰ πρότερα κακὰ ν' ἀποκινήσης, ἄλλον ποτ' ἐκ τὰ χέρια μου ποσῶς οὐ βρίσκεις γράμμαν. ἄλλ' οὐδ' ἀπὸ τὸ στόμα μου λόγον διὰ τέτοιον πράτμαν.
- 40 ἤξευρ', υἱέ μου Φρατζησκή, ἅτι ἂν μὲ τροικήσης, καὶ τὰ σέ συμβουλευόμεαι θελήσης νὰ κρατήσης, θέλεις χαρῆν καὶ τιμηθῆν καὶ Ζήσῃν καὶ πλουτίσειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἕ τὸν λαμὸν θέλεις καταπατήσειν. καὶ ὅταν σέ ᾄδων καὶ περπατεῖς μὲ φρόνεσιν καὶ τάειν, 45 εἰ δ' ἔλθῃ τὸ Ξανάστροφον, θέλουν χαρῆν οἱ ἐχθροὶ σου, κ' οἱ φίλοι σου Ξαφήσουν σε, καὶ σὲν τὴν μοῦζαν χρίσουν. καὶ καθ' ἡμέρα, Φρατζησκή, ἐσὺ θέλεις μανθάνειν τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰ κακὰ τὰ ἤθελες πανθάνειν. 50 λοιπὸν τὰ γράφω ἕ τὸ χαρτίν, παιδίν μου, ἀνάγνωσέ τα ἀνάγνωσε, στοχάσου τα, συχνομελέτησέ τα. γνῶριζ', υἱέ μου Φρατζησκή, ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς, περικοψε τὰ σκοτεινὰ, παιδίν μου, νὰ προκόψῃς. τῆς νύκτας τὰ τυρίσματα νὰ τ' ἀπολησμονήσης, 55 καὶ τῆς ἡμέρας τὴν τιμὴν νὰ τὴν ἀποκινήσης. ἐξέφωρ' τα τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀγάπα τὴν ἡμέραν, πᾶσα καλὸς καὶ φρόνιμος νὰ σὲ κρατῆ ἐκ τὴν χέραν. τὴν νύκταν ὅπου περπατεῖ ὡς διὰ κακὸν τυρίζει,

34 ὁμῶ σ' P, ὁμῶ σου M ἐπάρειν M, ἐπάρη P, ceterum verba addit καὶ ὑστερον πολλὴν καλὴν νὰ ἔχῃς 36 ὀρίζεσε μερεαν νὰ τὰ ἀπολησμονήσης M 37 εἰς τὰ πρότερα M 38 ποτὲ M* χείρια M πορὺς οὐ καὶ εὐρίσκεις M, οὐ μὴ νὰ ἴδῃς P γράμματα P 39 secutus sum M οὐ λόγον ἐκ τὸ στόμα μου ἢ νοουθεσίας πράτμα P 40 γίνωσκε P τὰ λόγια μου ἂν τὰ πιάσης P 41 εἰς τὰ P συμβουλεύω σε M ὅλῃτα νὰ κοπιήσης P 42 χαρῆν P τιμὴν M, τιμηθῆ P Ζήσῃν P 43 εἰς P 44 σεδούν P, ἴδων M φρόνεσιν M, φρόνησον P 45 θέλουν χαρῆν οἱ φίλοι σου καὶ οἱ ἐχθροὶ θέλουν παναντήγειν P, secutus sum M 46 ἐνάστροφον P, παράξενον M, quod fortasse erat recte uicendum 47 καὶ σὺ τ. μ. χρείσου P 48 κατῆραρον M 49 τὰ ποῖα θέλῃς P 50 τὰ σὲ γρ. P εἰς χαρῆν P παιδί P 51 ἰδέτα καὶ P στοχάσου ἡτεριγε co- dex, στοχάζου Legrand praeter necessitatem συχνο op M 52 νὰ προκόψῃς ἀνεθέλης P 53 περικόψε M καὶ μὴ με ἀναγέλης (ἀναγέλης Legrand) P in altero hemistichio μου op M 54 τὰ ἀπ. M 56 ἀφ- νίσουτα P ἡμέρα P 57 καὶ πᾶσα M, ἡνδὲ possas καὶ πᾶς καλὸς scri- bere ἀπὸ P χέρα P 58 πορπατῆ P

- πᾶσα καλὸς τοῦ ὀρίζεται κ' εἰς υἱὸν ἀποχωριζέει. 60 τὴν νύκταν ὅπου περπατοῦν καὶ κλέπται καὶ φονίσκοι, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν δίδουσι τοῦ σατανᾶ κανισκι. τῆν νύκταν ὅπου περπατεῖ, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ βλάπτει καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ κορμὴν ὡσάν κερὴν τὸ κάπτεϊ. ἕ τῶς πόρταις παρακάθετα, ν' ἀνοιῖει δοκιμάζει. 65 ἀλλότες ἀτιμάζουσι τὸν κ' ἀλλότες ἀτιμάζει, κ' ἀλλότ' ἀπ' ἔξω κατακροῦ, τὴν πόρνην νὰ ἰωλήσῃ, κ' ἀλλότε μ'παίνει κλεφτικά καὶ θέλει νὰ φιλήσῃ, καὶ μ'παίνει καὶ πολλαῖς φοραῖς ἐκεῖ ὅπου νὰ πιστέψῃ ὅτι, ἂν ἐμπῆ καὶ πιάσῃ τὴν, θέλει τὴν δυναστεύειν. 70 καὶ μερικοὶ ἐπετύχασιν καὶ μερικοὶ ἀστοχῆσαν, καὶ βάλαν τοὺς ἕ τὴν ἀφεντεῖαν, καὶ σύρασιν τὴν πίσσαν. τὴν νύκταν ὅπου περπατεῖ ἀσχημα ρούχα βάνει. ἕ τῶς ἀρραμάδαῖς τῶν πορτῶν τὰ μάτια του νὰ βάνῃ τὴν νύκταν ὅπου περπατεῖ τυρίζει ἀρματωμένους. 75 ἢ πᾶ ἕ τὸς παρακαθισμούς, σὲν ἔνα μαθημένους, ἀλλότες τὸν ζυγόνουσι, κ' ἀλλότες νὰ ζυγόνῃ, κ' ἀλλότες τὸν πληγόνουσιν, κ' ἀλλότες νὰ πληγόνῃ. πολλοὶ ἐγυρίζαν σκοτεινὰ κ' ἤλθασιν πληγυμένους. ἂμὲ πολλοὶ εὐρέθησαν τέλεια σκοτυμένους. 80 ὅπου τυρίζει σκοτεινὰ πολλὰ κακὰ εὐρίσκει, καὶ ἀφρωστιαῖς καὶ κόλασες, κ' ὕστερα κλαῖ καὶ πρησκει. τῶς ξέναις πόρταις κατακροῦ, καὶ παραθύρι' ἀνοίγει, καὶ τὰ κελιά τῶν πολιτικῶν τυρεύγει νὰ διανοίγῃ. 85 πολλαῖς φοραῖς τῆς πολιτικῆς ὄνομα ξένον λέγει.

59 τὸ M μία M 60 τὴν νύκταν ὅπου περπατῆ ἐνὸν καρτῆ κ' φονισκοὶ M 61 δίδουσι M 62 ὁρίζεσε καὶ τὸ εἶπαν τοῦ ἀσάν καὶ ριν τὸ κάπτεϊ P 64 ἕ op M 65 M νὰ νοῖεῖται ἡν ἀπορῶσε M 66 op M 65 ἀλλοτῶδες ser sum P, ἀλλοτῶς Legrand καὶ ἡμοῖ legat P om Legr. 66 ἀλλοτῶ P 67 κλεψτικά M, κλεψτικά P καὶ op P νὰ τὴν P post 67 in M secutus sum M 68 εἰς τὸν M πορπατῆ M 69 ἐμπῆ ser. J ἐμπῆ P δυναστεύει P, δυναστεύου M 70 κ' ἀρματωμένους M, ἐπετύχασιν P 71 ἐπέτυχον τὰ, καὶ μὴ ποῖα ἀεσίρησι, ut Legrandius videtur fortassis 71 βάλαν P ἀφεντεῖαν P 72 καὶ P, εἰ M 73 op M 74 ὡσάν M 75 ἀφεντεῖας M νὰ op M 76 ἀλλοτῶς M 78 ἐγυρίζαν P, non ut Legrandius videtur ἐγυρίζαν ἐγυρίζασιν M καὶ M P 79 ἀμὲ M, ἀμὲ P εὐρίσκεινεν θέλεια M 80 ποτὲ γινέσῃ op P καλὸν ὡσάν εὐρίσκει P 81 ἐμπῆ P κλαῖ M P, non vult ut Legr. videtur πρῖσκε M P 82 εἰς τῶς ἕ M παραθύρια M P post 82 in M secutus sum M 88, 89, omittis qui in nostro positi sunt verabulis 81 καὶ op 70 P

- 85 τὸν ἔχει πλεὸν ᾧ τὰ μάτια τῆς ἐκείνου τῆς διαλέγει·
καὶ ἂν ἦν· κὶ ἀνοίξῃ τοῦ νάμπῃ ἐγέλασέν τὴν τάχα,
καὶ τάσσει το εἰς ἀνδραγαθίαν, ᾧ τὴν παλαιάν τοῦ τσουβάχα.
κανεῖς οὐδὲν εὐρίσκειται τὴν νύκταν νὰ τυρίζῃ,
νὰ μὴδὲν πάθῃ τῖβος κὶ ἄλλον νὰ φοβερίζῃ·
90 ἢ δέρνον ἢ σκοτόνον τον, ἢ νὰ τὸν φυλακίσουν,
ἢ νὰ τὸν εὐרון ἀρρωστιαῖς νὰ τὸν κατακοιτήσουν.
ὁ πελελὸς ᾧ τὰ σκοτεινὰ ἀδηλα νὰ ἴθωμαται,
ἀμμ' ὅποιος ἔνε φρόνιμος ᾧ τὸ στρωμάν τοῦ κοιμάται.
ὅπου τυρίζει σκοτεινὰ, κρυφὰ τρώγει καὶ πίνει,
95 τὸν βίον τοῦ ἐξοδιάζει τον, ᾧ τὰ κόπρια τὸν ἐχύνει·
τῆς νύκτας τὰ καμώματα ἢ ἡμέρα ἀνατελᾷ τα,
τῶν πελελῶν τὰ πράγματα, τῶν νεῶν τὰ κοπελάτα.
τραγουδιστάδες περπατοῦν, παιγνιώταις κατακροῦσιν,
καὶ συναντοῦνται, χαίρουνται, γελοῦν καὶ τραγουδοῦσιν,
100 καὶ βάνει ὁ νοῦς τοὺς ὕψηλὰ, κ' εἰς ὅσον ὕψηλόνει,
τόσα καὶ πλειὰ καὶ πλειότερα ἀκόμη χαμηλόνει.
ἀμῆ καλὸς κὶ εὐγενικὸς ἐγέρθην ἐκ τὸν δειπνον,
ὕπᾳτῃ ᾧ τὸ κρεββάτιν τοῦ νὰ πάρῃ λίγον ὕπνον.
κὶ ὀποῦνεν μέγας πελελὸς ἀπομακρεὰ χωρίζει,
105 καὶ ὄταν βρέχῃ καὶ βροντᾷ εἰς τὰ στενὰ τυρίζει.
ὅπου τυρίζει σκοτεινὰ λαχάνει καὶ φονεύγει,
καὶ πῖόνον καὶ φουρκίζουν τον, ἢ ἀπὸ τὴν χύραν φεύγει.
ἢ νύκτα χάνει τὴν τμῆν κ' ἢ μέρα τὴν ἐπαίρει,
κὶ ὅπου τυρίζει σκοτεινὰ μετᾶλα παραδέρνει.
110 καὶ δι' αὐτὸ τὸ εἶπεν ὁ Χριστὸς ᾧ τὸ ἄτιον εὐαγγέλιον,

- 86 ἀνὴν P καὶ ἀνοίξει P ἀγέλασέν τὴν P suspicioris τον pro τὴν
87 τῶσθητο P, em Legrandi ἀνδραγαθίαις Legr. praeter codicem εἰς P
88 νύκτα P τίποτες M καὶ ἄλλους P 90 ἢ νὰ τὸν ἐπεδιάσουν M
91 ἢ νὰ τὸν ἐκπιάσουν M 92 ὁ οἱ M στὰ P, τὰ M ἐνομιμάται M,
θημάται P 93 ἄμμε ὅπως ἔνε M, ἀμῆ ὅπου P 94 ποῦ M ἄσχημα
βόχα βάνει M 95 κόπρια (ποῖν κοπριά) τὸν ἐξίη P σταῖς ἀραμάδες
τῶν πορτῶν τὰ νάπιατον ναβάνει M 96 νύκταις M ἢ οἱ M ἀναγέ-
λατα M 97 καὶ τῆς ἡμέρας τὴν τμῆν M 98 περτρίοτες M 99 συν-
αντίων M τραγουδοῦσιν M, κατακροῦσιν P post 99 addit P μετᾶλα
ἀνακατόνεται φλιαροῦν βατολογοῦσιν 100 νοῦς των ἢ ψηλά P 101
τόσον καὶ ἄλλον πλεότερον ἀκόμ χ. P 102 καλὴ καὶ εὐγενικὴ M ἄλλ'
ὅμως οἱ εὐγενικοὶ ὡσάν γερθῶν P 103 ὕπᾳτῃ εἰς M ὕπᾳτῃον πρὸς
τὴν κλίνην P των P, τῆς M νὰ πάρει ἄτιον M πάρονον λίγον P
104 ὅπου ἔνε P 105 τυρίζει M 106 ποῦ M λακάνει καὶ φονεύει M
107 ἢ .. ἢ M χύρα P 108 κάμνει M θιμὴν M ἢ μέρα sc., ἡμέρα

ὅπου τυρίζει σκοτεινὰ εἶν' τοῦ δαιμόνου γέλοιον.
οὐδὲν κατέχει ποῦ περναῖ, δὲν ὄιδε ποῦ παταίνει.
κ' ἐκ τὸ καλὸν ὀλότεια σκοτίζεται κ' ἐβγαίνει.
χάνει ψυχὴν καὶ τὸ κορμίν, καὶ τοῦτο δένε ψόμαν.
115 κ' εὐρίσκομέν το ᾧ τὴν γραφὴν ἐκ τοῦ Χριστοῦ τὸ στόμαν.
λοιπὸν τὸ πρῶτον λέγω σε, νύκταν μὴδὲν τυρίζῃς,
ἂν ἔν καὶ θέλεις τὰ καλὰ νὰ μὴν τ' ἀποχωρίζῃς.

B.

- Δεύτερον συμβουλευῶ σε τὰ Ζάρια νὰ μισήσῃς,
καὶ δι' αὐτὰ τὴν χειρὰ σου ποτὲ νὰ μὴ τὴν σείσῃς.
120 ὀργίσου των τῶν ἀζαριῶν, ἀπὸ τὸν νοῦν σου ᾧς ἔβρουν.
ὅτι ὅπου τ' ἀγαποῦν αὐτὰ ταῖς ἀτυχιαῖς δουλεύου.
δὲν ἔχει νοῦν ὁ Ζαριστῆς, τυρίζει σκοτισμένος,
δὲν ἔχει κρίσιν ἢ τιμὴν, ἀμμ' ἔν' ἐντροπιασμένος.
ἀλλοῦ ἐρμηιαν ἐπεθυμᾷ, ἀλλοῦ θεῖ νὰ πτωχάνῃ,
125 τὰ ζένα βούχα ῥέγεται, καὶ τὰ δικὰ του χάνει.
ὁ Ζαριστῆς ὀρέγεται πάντα νὰ Ζυγανεύῃ,
καὶ μ' ἀδικιὰν ἴηλοκοπᾷ πάντα νὰ μηχανεύῃ.
ὁ Ζαριστῆς ἀγανακτᾷ, θυμόνεται, μανίζει,
τὴν πίστιν τοῦ καὶ τὸν Χριστοῦν καὶ τοὺς ἄγιους ὕβριζει.
130 ὁ Ζαριστῆς οὐδὲν ψηφᾷ, ἂν ἔν καὶ ὀμόσῃ ψόμαν,
ὀμνεῖ καὶ πάντ' ἀφιορκᾷ τὸ δολερὸν τοῦ στόμαν·
καὶ πεθυμᾷ κακότυχος μὲ ζένα νὰ πλουτήσῃ,
καὶ κείνος ἀπὸ τὴν πτωχειάν πολλὰ ν' ἀγανακτήσῃ.

- 111 δαιμόνου M (P), non δαιμόνου, ut Legrandius edidit 112 οὐκ P
οἶδε P, εἶδεν M 112 σκοτίζεται M 114 δὲν ἔνε M, οὐδὲν ἐν P
ψέμαν M, ψόμα P 115 καὶ βρισκομέν M στόμα P 116 σου P τὰς
νύκτας μὴ P 117 ἀνὲν MP, non ut Legrandius edidit ἂν ἦν' αὐτίτην
τίταλιν in M, Ἐμπρησία τοῦ Σαχλήρη πέφῃ τὰ Ζαρία τοῦ περτρίδιου
(118 ἀζαρία P μὲν τὰ πέζης M 119 καὶ μὲ αὐτὴν τὴν χεῖρα σου ποτε
νὰ μὲν τὴν σείσῃς M 120 ὀργίζω M τον ἀζαριῶν M ἀπὸ τὸν κόσμον
ἀς εἶθου M 121 διότι P τὰ ἀγαποῦν M 122 δὲν ἔχει et hic et in
versu insequentia P in M manus eiusdem aevi ascriptis φρα ρομην [i. e.
fra Robin]: qua adnotatione eques aieis deditas significari videtur
123 χεῖραν P, χουσην M: em Legrand. ἀμὲν M ἀμὲν P 124 πε-
θυμᾷ M, ἐπεθυμᾷ P καὶ ἐκείνος ἐρμῆσται M 125 ἀγάμα M post 125
μ' ἀδικία P καὶ τόνεται παντῆριμος τέλεα να πεθάνη 127 με ἀδικίαν M,
128 ἀδικία P ψηλοκοπᾷ P, ψηλοκοπᾷ M μὴ χερσεται M 129 ἔβριζει M
130 ὅπου ἔνε P 131 πάντ' ἀφιορκᾷ M, ἀμῆσσει M, ψέμαν M, ψόμα P 131 πάν-
τα P ἀμνὲ καὶ πάντοτε φουρκᾷ M στόμα P 132 ὁ κ. M 133 ἀπὸ
τὴν πτωχία M

- 160 ὁ Ζαριστῆς ὀρέγεται νὰ κάτση ᾠ τὸ παιγνίδιον, τὰ κοκκαλάκια νὰ κυλῆ ᾠ τὸ μαλακὸν στανίδιον, κερδαίνω, χάνω, μοναχὰ ἔν ὄλη του ἢ ὀμιλία, καὶ φαίνεται τοῦ νόστιμος ἢ τέιοιανα δουλεία, καὶ κἀφαται κακότυχος καὶ κείνος δὲν τὸ γνῶθαι, 165 κὶ ἀφοῦ τὸν ἐρημάζουσιν ἐτότες μεταγινῶθαι, πολλοὶ ἀπὸ βιάν τοῦ παιγνιδίου ἐπήτηασιν κὶ ἐκλείμην, κ' εὐρήκασιν καὶ πιάσαν τους, ᾠ τὴν φοῦρκαν τοὺς ἐπέψαν, θέλεις νὰ ᾠδῆς ᾠ τὸν Ζαριστῆν ἔναν καλὸν σρημάδιν, ὀπῶ ναι πλεά μάστορας, ἐνεγ καὶ πλεά ᾠρημάδιν, 170 κυλεῖ τὰ Ζαρι' ὁ Ζαριστῆς καὶ τάβλαις παίζει ὀμάδιν, ἐτότες γίνεταί πτωχός, τέλεια ἐρημάδιν, ὁ μάστορας ὁ Ζαριστῆς θέλει νὰ προφρητεύῃ, καὶ μ' ἀδικιὰν ᾠηλοκοπᾷ πάντα νὰ μηχανεύῃ, ταῖς ἐσοδιαῖς καὶ πραγματειαῖς ὄσαις κὶ ἄν ἔχη τριῶ ταῖς, 175 καὶ τὰ παιδιὰ του πιάνουσιν τῶν Χριστιανῶν ταῖς πόρτας, ὁ μάστορας ὁ Ζαριστῆς πιστεύει νὰ εὐρατῆσῃ, καὶ μὲ τὸ κέρδος τὸ κακὸν ἐλπίζει νὰ πλουτήσῃ, καὶ κείνος μὰ τὴν μοῦζάν του, μὰ τὴν κακὴν του μοῖραν, τὰ ρούχά του ᾠνεν ἄτσαλα καὶ γέμουσιν τῆγ ψεῖραν, ὁ λογισμὸς τοῦ παιγνιδίου ὡσὰν ἔχθρός τὸν βιάζει, τὸ πράγμαν καὶ τὰ ρούχά του ἄδηλα ᾠ ἐσοδιάζῃ, κὶ ἀγανακτᾷ τὴν μοῖράν του, καὶ κλαῖ τὸ ρίζικόν του, τὸ πῶς ἐκάτσειν ἀτυχός, κὶ ἐχάσειν τὸ ᾠδικόν του.

160 κάτση M P 161 νακοιλή P, νακόλει M 162 ἔνε I, ἔν M ὀλη ἢ ὀμιλία M 163 secutus sum P' καὶ φαίνεται το μορφη δουλια M 164 ὁ κακ. M κείνος δὲν ἐγνωθῆι M 165 καὶ γίνετα παντέρημος καὶ τότε μ. M, quibus hi duo versuum adduntur in eodemi codice τὰ κοκκαλία τὰ μικρὰ κυρσῶβου καὶ γυρίζουν, καὶ ἀπὴν τὸν ἐρημάζουσιν τὸ τετὸν [i. e. τότε τὸν] ἐφορίζουν. in v. 165 ego mihi quomodo videretur legere in P ἐρημάξουσι, Legendus tamem ἐρημάζουσιν edidit 166 βίας τὸ παιγνιδίων ἐπιγὰν καὶ ἐκάψαν M 167 καὶ ἐβήκασιν M, καὶ ἤρσαν P τοὺς M, τὸν P ἐπέψαν M, ἐπέψων P 168 ᾠ σρη M, διὰ P ἔνα P 169 ὀπῶ ἔν M, ὀπῶνε P, πλεά M bis, πλέον P bis ἔνε I' ἐρημάδιν I, ᾠρημάδιν M 170 Ζαρία M P 171 καὶ τὸ τε M, ἐπῶδες I' (?), εἰ Legendus, τέλεια M, καὶ κείθεν P 173 μὲ M ᾠηλοκοπᾷ M P 174 ἐσο- διές M, ἐσοδιές quod dicitur in eodemi M P 176 πιστεύει P ἔνε M μ' ἀδικίας ᾠηλοκοπᾷ P πλουτήσῃ M P 178 ἐκείνος M 179 πᾠθεν ὀσάπρᾠτεν ἔκείνα λογαριάζει, quae verba non tam apte esse ad sensum loci facile perspicias 182 κλαῖ M P, non κλαῖ, ut Legendus edidit 183 ἐκάτσειν M P, non ἐκάτσει, ut Legr. edidit ὁ M ἐχάσειν M, ἔχασε P ἰδικόν P

- ὄταν δὲν ἔχη ὁ Ζαριστῆς, τὰ ρούχά του μαχευεῖται, 135 καὶ παίζει τα, καὶ χρειόνεταῖ κὶ ἀπὸ τὴν χώραν φεύγει, ἄμωῃ ὄταν κάτση ἀτυχός καὶ παίξῃ τὸ ᾠδικόν του, τὰ ρούχά καὶ δηνέρια του κὶ ὄλον τὸ σπητικόν του, διχῶς νὰ φᾷ, διχῶς νὰ πῆ, κάθετα χορτασμένος, μὲ τὴν χολῆν τοῦ παιγνιδίου ἔναῖ θεραπευμένος, 140 καὶ μερονύκτιν κάθετα, νᾠπὲς ὅτι ἔν δευμένος, νᾠπὲς ὅτι ἐκαρφῶσαν τον καὶ στέκει καρφωμένος, ὄταν κερδέση ὁ Ζαριστῆς ᾠ τὸν ἄμμον τὰ σκορπίζει, κὶ οὐδὲν πιστεῖται ὁ ἀτυχός, οὐδὲ ποτὲ του ἐλπίζει, ὅτι τὰ κέρδεσεν γορτὸν ἐγρήγορα τὰ χάνει, 145 καὶ γίνεταί παντέρημος, τέλεια νὰ πτωχάνῃ, θέλεις νὰ ᾠδῆς τὸν Ζαριστῆν ἄν ἔν καὶ ἔχει χρῆσιν, ἄν ἔχη πέρπυρα πολλὰ, νᾠχη λογάριν βρύσιν, τρια κομιατσούλια κόκκαλα νᾠχουν κουκούδια μαῦρα, τὸν βάνουσιν τὸν Ζαριστῆν εἰς τὴν ἰστιὰν καὶ λαῦρα, 150 κυλεῖ τα κακορβίζικος καὶ δυνατὰ τ' ἀπῶθαι, καὶ γίνεταί παντέρημος καὶ κείνος δὲν τὸ γνῶθαι, κυλεῖ τὰ Ζαρι' ὁ Ζαριστῆς καὶ ᾠρόνει σᾠν νὰ σκάφτη, χάνει ψυχῆν καὶ τὸ κορμῖν καὶ τὰ παιδιὰ του βλάφτει, ὄταν κερδαίνῃ ὁ Ζαριστῆς, πολλοὶ τὸν συντροφιάζουν, 155 ἄμωῃ ὄταν χάνῃ ἀφίνουν τον, κὶ οὐδὲν τὸν ἀνεμνειάζουν, κὶ ὄταν κερδέση μιὰν φοράν, χάνει ἄπ' ὀπίσω δέκα, καὶ τῶν παιδιῶν του ὀρρίζετα καὶ δέρνει τὴν γυναῖκα, κ' ἐτῶνετα κακότυχός ν' ἀναπαυτῆ ᾠ τὸ στῶμαν, νᾠπὲς ὅτι ἐτῶνεσαν τὸν ἀτράθιας μὲ τὸ χῶμαν.

134 ἐκα M μαχεύει M 135 το σρη M χροῖνατε καὶ εὐγένοι [in versu] ἀπὸ τὴν χώραν φεύγει M post 135 hunc versum addit M τὴν ἐκλήρησαν ὄταν ὀπῶ ἐγλήρησα μωσῆρη 136 τα P κάτση M P ὁ ἀτ. M παίξῃ I' πῆ M τὸ ἰδικόν του P 137 φοῦρα του καὶ δυνατῶνα του P δηνέρια του M 138 διχῶς M, διχῶς P 139 ἔνε M 140 μερονύκτιν M P ἔνε I' ἔνε M 141 στέκει M 142 κερδέσει M 143 καὶ δὲν σκοπᾷ P 144 κερδέσειν M καὶ τὰ δέχα του χάνει M 145 καὶ ματῆν P γίνετα M 146 ἄνην P χρῆσιν P, χρῆσιν M, κῆσιν Legendus, 147 πέρπυρα M ἄν (pro va) M 148 τρεῖα κομιατσού- λια κόκκαλα M νᾠχουν P, νὰ ἔχουν M μᾠβρα M 149 βάλουσιν M ὀστην ὀστίον M ἰστιὰν P, λάβραν M 150 γλῶτα M, κολῆτα P τὰ πῶθῃ M P 151 ἐγνωθῆι [om τὸ] M 152 κλαῖ M, κολῆ τὰ I' Ζαρία M P δρῶνη P, δρῶμη M, ναοκαῦτη M, ναοκάττη P 153 κορμῖν M, κορμῖ P βλαῦτη M, βλάττη P 155 ἀμῶταν P, ἀμῶῃ ὄταν M ἰδῶν [sic] pro ἰδῶν M 156 καὶ ἄν M μῆ P 157 τὸ M, του P 158 κᾠν- νεται ὁ M ἐτῶνε M, ἐτῶνε M 159 ἰσάνθες σᾠν P χῶμα P

- ο Ζαριστής καθήμενος δια κέρδος ἔχει θάρρος, και κείνος ἀπὸ τὴν πτωχείαν ἔχει μεγάλο βῆρος.
- 210 τὸ κέρδος ὅπου πεθυμᾷ οὐδὲν τὸ πιτυχαίνει, και πάντοτε εἰς τὸν χαϊμὸν καθήμενος πτωχαίνει· πιστεύει νῆσαι φρόνιμος και κείνος ἐν βουβάλι, τὸν νοῦν του και τὸ πράγμαν του ἕως τὰ Ζάρια νὰ τὸ βάλῃ· με τ' αὐριον, με τὸ σήμερον θαρρῆν γιὰ νὰ πλουτήσῃ.
- 215 σπήτεια ἀπὸ τὰ Ζάρια ποτὲ δὲν θέλει κτίσει, ἄμμε ἂν ἔχη τίποτεσ πράγμα νὰ τὸ πουλήσῃ, τὸ σπήτιν του, τὸ ἔχειν του ὅλον νὰ τὸ ποντήσῃ· εἶδες τὸ ψῆριν πῶς ἀρπᾷ ἕως τὸ πέλατος τὴν ψίχα, ἄμμε τ' ὀπίσω ρίκτουν το τ' ἀγκίστριν με τὴν τρίχα· 220 ἔτσι τὸ κάμνει ὁ Ζαριστής ὅταν κερδέσῃ ὀλίγον, ὕστερον παίρνει τράχουσα και πόνον με τὸ ρίτον· ὅταν πιστεῦῃ ὁ Ζαριστής και κάτσεν ἐντυμένως, ἐγέθησκεν ὀλότυμος και παραπονεμένος· εἰς τὸ πατηνίδιν του θαρρῆν, ἕως τὸν ἀνεμον ἐλπίζει, 225 κ' εἰς ταῦκαυρα κ' εἰς τ' ἄλλα τὸ πράγμαν του σκορπίζει, και ὥσπου χάνει ἀτυχος, πλεότερα πεισματόνει, κ' ἂν ἀμαχεύσῃ ρούχα του, πλεόν δὲν τὰ γλυτόνει· ὁ Ζαριστής ἐσιμίζεται με σύντροφον, με φίλον, και νὰ κερδέσῃ πεθυμᾷ και δράσσει σὺν τὸν σκύλον· 230 εἰδωλολάτρης γίνεται τὰ Ζάρια νὰ ἐορτάζῃ, και ν' ἀτιμάζῃ τὸν θεόν, τὸν δαιμόνα νὰ κράζῃ· και ἂν ἔχη κύριν ἢ γονεόν, ἔχασε τὴν εὐχή του.

208 μαθημένος M 209 ἐκείνος M τὸν καμὸν M 210 ὅπο M ἐπιτυχῆν P, πιτυχαίνει M 211 χαϊμὸν M 212 νὰ ἐν M ἐκείνος M βουβάλην M 213 ναποβάνει M 214 θαρόντα νὰ P, θαρήγια νὰ M 215 σπήτεια P οὐδὲν P ἔκτῆσει M 216 ἄμμε M, ἄμμ P και τίβωτος P τῶρον (ου. πρ.) νατὸ πολήσει M 217 σπήτιν P, στήτιν (?) M του οἱ M και του πράγμαν του M 218 ψῆριν πὸς ἀρπα στο πέλατος τὴν πέρκαν M τρίχα P 219 ἄμμ M P ρύττουν το P, ρίκτοσην M μετὴν ψυχαν M, τρύχα P 220 ἔτζῃ τὸ κάμμη M, ἦτις τὸ κάμνη P κερδένει M 221 ὕστερα M τράχουσαν M 222 ὅτε M πιστεῦει M P ὁ οἱ P κατῆν M P ἐνδ. Legrand contra libros 223 πᾶ παρ. P (unde Legr. πᾶ in textu aditit metro vitato) 224 θαρή M P 225 και εἰς τὰ εὐκῆρα M 226 secutus sum P σποτε (sic) χανεὶ ὁ Ζαριστής M 227 και M P ἀμαχεύσει P, ἐμαχέση M και ρούχα P, και οἱ M του οἱ M 228 μετῆρα M 229 ἐπεθηδᾶ M δράσει P, δράση M ὅσαν τὸ M 230 ποτὲ P, πάλον M (quod loco paulo antea esse apparet) 231 οἱ M, γινετὰ Ζάρια (unde corruptelae perfacile apparet origo) P 231 οἱ M, hinc subditatus versum και ἀνεχίει πράγμαν τίποτεσ ὅλον να τὸ ξεοδάζει 232 και M P γονατον M, γονεόν P ἔχασε M P, ἔχασε Legrand

- και ἀναθυμᾶται ταῖς βουλαῖς, ὅπου τὸν ἐπιτωχάναν, 185 και λέγει· ἐζυτανεῦταν με και δι' αὐτὸ ἔχάνα, ἂν εἶχαν ἔλθειν ἔνδεκα ἕως τὴν ἔδικὴν μου χέραν, ἐκέρδαινα τὰ πέπτουρα κ' εἶχα καλὴν ἡμέραν· 190 ἐπιτὰ θελα και δώδεκα κ' ἤλθεν μου τέρνον κι ἄσω, τὰ Ζάρια μου λεγαν κακόν, κι ἀνάκειται νὰ χάσω· ἀπὸ δεκάξη τὸ κρατεῖ, ἕως τὴν ὤκαν πανδαλάσω, 195 ἔχασα τὰ θηνέρια μου, και πάλιν ἄς τελάσσω· και κείνον ὅπου ἐκέρδεσε, ἐκείνον πάλιν ψέφου· οὐδὲν κατέχει ταῖς βουλαῖς τῶν ἀζαριῶν, νὰ λέγουν, ἀσχημάζει τὴν χέραν του, ρίκτει τὰ σᾶν ψημένως, 200 κι οὐδὲν κατέχει τίβωτος, δὲν ἔνεν μαθημένος· και τότε λέγουσιν κι αὐτόν „ἄφες νάρθῃς κ' εἰς ἄλλην“, και κείνος ἐγλυκάνθηκε και ἀποκάτω νὰ βάλῃ· ὅσα κι ἂν μᾶς ἐκέρδεσε διπλὰ τὰ θέλει χάσειν, 205 ἔρημον νὰ τὸν κάμωμεν, και ὅλα νὰ τ' ἐξεχάσῃ· 210 και ναῦρον πρωτοζαριστὴν και νὰ τὸν ἐμπρεδέσουν, νὰ τοὺς ἐβγάλῃ τὸ ταβλὴν κι ἐμπρός του νὰ τὸ θέσουν· ἐχάσαν τὰ θηνέρια των, ρούχα των ἐμαχεῦσαν, 215 κι ἀπὸ τὰ Ζάρια ἐγέθησκαν ἔρημοι και μισεῦσαν· κι ἂν χάσουν, δὲν παιδεύουσιν, θέλουν νὰ κδικαιωθοῦσιν, 220 και πάλιν νὰ διατῆρουσιν κ' εἰς τὸ ταβλὴν νάλθοῦσιν· 225 και ἂν χάσουν, δὲν παιδεύουσιν κ' εἰς τὸ ταβλὴν νάλθοῦσιν· θαρρῶντα νὰ κερδήσουσιν ἐχάσαν ὅ, τι εἶχαν, 230 και εἴτι τοὺς ἀπόμεινεν οὐδὲν ἀεῖζει τρίχαν.

185 ἐπιτανέναν M, ἐπιτανεῦταμε τὰ ἀζάρια P 186 ἔλοση M P ἔδικὴν M P, οἱ ἰδικὴν, ut Legrandius edidit χέραν P, μοῖρα M 187 ὀπέρ- 188 ἐπάρθελε και γιὸ ἔνδεκα κ' ἤλθασαν τέρνες και πῶρα P ἡμέρα P 189 ἡβέλαν ἐλέγαν M και ἀνάκειτόμει P 190 δέκα ἔξη M ἄσω P 191 in M praecedit versum 190 νὰ τελ. M 192 ἐκείνον M κέρδεσε P μάλλον ἐκ. P verba inde a ψέφου usque ad νὰ in versu inscriptum οἱ M 194 ἄσκημα οὐ M χέραν M ρίκτη σᾶν M, ρύττει τα σᾶν P 195 τίποτεσ M εἶναι P 196 ἐκείνοι πάλιν P και αὐτόν οἱ P νάλθης M, νάρθη P 197 ἐκείνος M ἐκαυκάνθησκεν M, ἐγλυκά- 198 ἔχασαν M ἀποκάτου Legrandius: ego summi robus quasi θηκην P ἀπὸ κατον M P, ἀποκάτου Legrandius: ego summi robus quasi scribituram interpretatus sum 198 χάσην M, χάση P 199 τὰ P 200 ναῦρον P, γὰ βρουσιν M τὸν Ζαριστὴν perverse M ναραχάσει P, ἐμπρεδέσουν M 201 και νὰ τοὺς δώσει P και οἱ M ἐμπρεδέσουν M 202 ἐχάσαν M P, ἔχασαν praeter unsuccessfuliter Le- 203 ἔχασαν M, δυνατῆρα P τους προ των bis M 203 Ζάρια M P 204 οὐδὲν P (non M) ποτὲ νὰ κατατάξουν, ἄμμε ὅταν 205 ἐπεθηδᾶ M τὰ πατῆρα τους νὰ σταέουν και πολέμου και φάετου· 206 ἔχασαν M 206 ἔχασαν M 206 ἔχασαν M 206 διατῆρουσιν (quod interpretatis 207 ἐπόμενεν P ἀεῖζει M τρίχα P

εχάσε και τὸ πράγματιν του, χάνει και τὴν ψυχὴν του.

235 Ὁμοίως, υἱέ μου Φρατζιμακῶ, τὰ κάμνει τὸ παγγίνδιν. λοιπὸν, παιδί μου, ἔπρεπεν νὰ τ' ἀπολημονήσης, ἂν ἐλέης τὴν καλὴν ζωὴν νὰ τὴν ἀποκερδήσης· ἄφες και ταῖς πολιτικαῖς, μίσησε και τὰ ζάρια. τῆς νόκτας τὰ γυρίσματα, τὴν πελελὴν ἀγγάρεια.

Γ'.

240 Τὸ τρίτον συμβουλεύω σε ταῖς πολιτικαῖς ν' ἀφήσης, κι ὡς διὰ καμμιὰν πολιτικὴν τίποτες μὴ ψηρήσης, ὅτι τοὺς νεοὺς ἢ πολιτικαῖς πολλὰ τοὺς ἐμποδίζουν, τὰ παλληκάρια ἐγδέρνουσι, τοὺς γέροντας μαδίζουν, ἢ πολιτικὴ ὅταν τροικῶ και ἔχει νὰ κερδέση.

245 περιλαμβάνει σε σφικτὰ ὡς διὰ νὰ σ' ἐμπροδέση, κι ἀπίτης φῶ και γλύψη σε, τὸτ' ἀποκουντουρίζει, κι ἄλλον εὐρίσκει νὰ τὸν τρῶβ, και σέν' ἀποχωρίζει, κ' εὐρίσκει χίλιας ἀφορμαῖ, μὲ ψόματα και σούραις, κι ἂν τῆς εἰπῆς διὰ ψωμῖν, λέγει σου διὰ κουλούραις. 250 εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν πολιτικὴν πριχοῦ τὴν ἐγνωρίσουν, ὅλοι τὴν ἐξετρέχουσιν ὡς διὰ νὰ τὴν χαρίσουν, και ὅποιον εὐρὴ πελελὸν κι ἔχει νὰ τὴν χαρίζη, μὲ λόγια και κομπώματα σάν μύλον τὸν γυρίζει.

255 ἢ πολιτικῶ, ἂν τὴν δώσουσι, μετα χερῶς τὰ παίρνει, 255 κι ὡς διὰ τὰ δόσι' ἢ πολιτικὴ κλημουντρᾶ και γέρνει,

255 μαργλὸν P, μαργλαῶν M. cum Legrandio malacὸν scripsi
 235 ἐπρεπεν M, ἀνάκειται P τὰ πολ. M 238 και μί-
 236 ἐπρεπεν M, ἀνάκειται P τὰ πολ. M 238 και μί-
 239 οὐ M ἀγκάρια P. Γ'. addit hunc titulum P
 Τρίτη βουλή τοῦ συχληκῆ πρὸς τὸν Φρατζιμακῶ, hunc autem M Ἐρημνεία
 240 ν ἀφίσης P, να φησισ M
 241 και M P ψηφεύσης M 242 οὐ M P 243 τὰ παλληκάρια κδέρνου-
 244 και (?) παλληκάρια ἐγδ. P γέροντας M 244 ὕτερικα P, σὺν
 245 και ἔχει να ἐξοδιάσης M 245 παραλαμπατάνη P σε P ὡς δια
 να βάζεις M 246 και M P ἀπ' ὅτις M γλίωρησε M γλείωρη σε P
 τότε M P ἀποκοντ. M 247 και M P 248 και M P χίλιας M, χίλιες
 P: ut nihil vitium subeat unde Legrand pollicetur φέματα M
 249 και M P κουλούραις M, κουλούρες P. cur igitur Legrandius scripsit
 κουλούριν? 250 τίς τῆς πολιτικῆς P πρίχα M ἔγν. P, γνῶρ. M
 252 κόπελλον M και M P τῆς M χαρίζη M P, non χάριση ut Legr. edi-
 dit 253 και με πράγματα P τὸ M. 254 ἐπέρνει (οὐ τὰ) M 255 pro
 hoc balum versum substituit M ἢ δὲ νατῆς ζητήσουσιν τὰς χείρας τῆς
 κοντένει, quem concentus finalis spirituum esse arguit και — δόσια — και
 κολιμουντρᾶ P.

260 χεροκοπῶ ἢ πολιτικῶ, και δίδει τὸ κορμίν τῆς, ἐβωπουλεῖ τὰ κάλλη τῆς, και χάνει τὴν τιμὴν τῆς· ποτέ τῆς ἢ πολιτικῶ εἰς ἕν' οὐδὲν ἰστέκει, ἐνὸς σακκούλιν τάσσεται κι ἄλλου γαιτάνιν πλέκει.

265 τὸν ἕναν ἀποχαμερετᾶ κι ἄλλον περιλαμπαβάνει, κι ὅποιος τὴν δώση πλεότερα, ἐκείνος τὴν λαμβάνει· τοῦ πρώτου καὶ ὡς ἢ πολιτικῶ παίρνει του ὅτι μπόρῶση, και τότε σάν τὸν βαρεθῆ νὰ τὸν ταλαιπωρέση, ἀνανακτᾶ κι ἀφίνει τον και κάμνει σάν κατέχει,

265 ἢ τὴν σὺθεντεῖαν θέλει νὰ πᾶ νὰ τὸν ἐκαταλέτχη, κι ὀπῶδεχνε και ἴαπαν τον, κ' εἶχε τὴν λιγομύραν, ἐμπρὸς ἢ τὸν δούκα προσκενᾶ μὲ τὴν πολλὴν τρομάραν, και λέγει τον „Αυθέντη μου, ἐδυναστεύσασίν με,

270 και κλαῖ πολλὰ κι ἀγανακτᾶ τὸ καταφρόνιμάν τῆς, τὴν εὐτενεῖαν τῆς πονεῖ, πῶς νᾶβγη τ' ὄνομάν τῆς, κι οὐδὲ γενεᾶς ἐντρέπεται νὰ πᾶν ἀποφουμίση, ὅπου ἔζην ἢ πολιτικῶ πάντα μὲ τὸ γαμήσει, και τάλεγε πρωτῆτερα ὄλα νὰ τὰ ξεχάση,

275 ἢ πολιτικῶ τὸν καὶ ὄλον τῆς τέλεια νὰ τὸν χάση, νὰ βλάψη καὶ ὄλον τῆς καὶ ἀπεκεῖ ἄς ποθάνη, ρούχα, δηνέρια, και φελλοὺς, και ψούνια εἰς τ' ἀρμάρι, κι ὅταν εὐρὴ ἀκρόνεον κάμνει τον ἀφορμάρη.

256 ἢ om P 257 ἔξαπολή M, ἔξοπουλή P: em Legrand. 258 ἕνα P
 εἰς ἕναν δὲν ὑστέκει M 259 σακούλη P και ἄλλον P, και ἄλλον M
 γαιτάνην M, γαιτάνην P 260 και M P 261 ἐκείνον χαμερῶνη M post
 hunc versum addit M Ἐγαν σου φανεται κρατή και τὸν παντῶν προδίκη
 και ὅποιος τὴν δώση πλεότερα ἐκείνον παραδίκη, quae manifeste pro
 ditigraphia habenda sunt 262 ὁ προτοχαῶχου M ἐπέρνει ἦτι ἐμπω-
 ρέσει M 263 ὡσάν M και ὡσάν τὸν ἀπορέση M, νατὸν ταταλαμπαβῶση
 (sic) P 264 και ἐκείνη σάν κατέχει M, unde fortasse conicias κι ἐκείνη
 σάν κατέχει. sensus est enim: currit ad praetorium quasi conscia sit
 sceleris ab amico commissi 265 θέλη πᾶν και νατὸν ἐγκαλέσει M
 266 και M P ὀπῶδεχνε P, ὀπὸ δίχην M ὅτι ἐταπάτῶν M και ἔχην M
 267 ἢ om M 268 ἀνθέντις M in exitu versus secutus sum M ἦθεν
 ναμδυναστεύση P 269 ἐκδικαίωσις M ἔξεντ. M, em Barsianus και ἢ
 κριση σου ὁσὸν παδῶση P 270 κλαῖ M P και M P 272 και ὀδὲ M
 νατᾶν P, νατᾶν M: quod non necesse habui corrigere cum Legrandio
 να πᾶ ν' ναποφουμίσει M 273 ὀπῶζεν M γαιτάνην M, γαιτῶση P
 274 τάλεζεν M εἰχῶση M 275 και M P ἀνιμπαρῶνη ἢ πολιτικῶ τὸν
 καὶ ὄλον τῆς ναχάση M 276 ἀξεφδικαμωθῆ P, ἄς κῶκαμωθῆ M τότε
 ἄς M 277 οὐδὲν M, οὐ P εἰς M P 278 δυνέρια M, δυνάριον P
 ψούνια M στα ἄρι. M 279 και M P ἀκροτόνεον κάμνη M ἀφορμάρην M

280 καὶ κείνος ὁποῦ ῥέγεται ὡς διὰ τὴν πηδύση, νικάται ὁ κακότυχος νὰ τὴν καλοκαρδίση. δίδει τὴν βούχα καὶ φελλοῦς δηνέρια νὰ ῥοδιάζη, κλέπτει, καταμυτώνεται, καὶ τὸν ἑαυτὸν του βιάζει. ἡ πολιτικὴ τὸν καυχόν τῆς καλὰ τὸν ἐξανασταίνει, 285 κι ἂν τὸν εὖρη ἀπόνηρον ὡς τὴν τρυγίαν τὸν πείξει, ὡσάν ἀνέμην καὶ τροχόν, σάν μύλον τὸν γυρίζει, κι ὡστε νὰ νοιώση πελελὸς ὀλίγον τὸτ' ἀείζει. ποτέ τῆς ἡ πολιτικὴ οὐδὲν λέγει ἀλήθεια, 290 κι ὁ φρόνιμος τὰ λόγια τῆς τάσσει τα παραμύθια· καὶ ὁ πελελὸς τοῦ φαίνεται σάν Ζάχαριν καὶ μέλι, καὶ κείνη σάν μαστορευθῆ, βάνει τὸν ὅπου θέλει τυφλόνει καὶ ἐγδέρνει τὸν, παίζει τὸν καὶ γελᾷ τὸν, 295 δαίχνει τὸν τ' ἄσπρον κίτρινον, τὸ μαῦρο σκαρτελάτον. γελᾷ τὸν τὸν παντέρημον ὡσάν μικρὸν κοπέλιν, 300 σάν τὸν ἐποδιάβαζεν ἡ μάνα [του] μὲ παστέλλιν. ἡ πολιτικὴ τὸν καυχόν τῆς ἂν νοιώση κι ἀταπα τὴν, καὶ ῥέγεται καὶ θέλει τὴν, συγνοχαροκοπᾷ τὴν, εὐρίσκει τὴν καὶ κάθεται σάν κακοκαρδισμένη, 305 καὶ κάμνει καὶ τὰ τζένια τῆς σάν εἶναι μαθημένη. 300 καὶ κείνος λέγει τὴν εἰς μίαν „ἦντά ῥεις, συνοδιά μου, φῶς μου, ψυχὴ μου, ὀμμάτια μου, γλυκοπαρηγορία μου,“ καὶ κείνη τ' ἀποκρίνεται „ἂς ἔχω τὴν σκουτοῦραν,

280 ἐκείνος M ὁρέγεται M ὡς διὰ P, πολλὰ M πηδύση M, ἐπι-
δήση P 281 ἀνακρίται M 282 τῆς βούχα ναφορὴ M δυνέρια M,
δυναίρια P ἐξοδιάζει M 283 καταμητόνεται P δια νὰ ἔχει τὸ πιδέσιον
τοῦ infitio versus M 284 τις P ἡ πολιτικὴ ὅταν δὲν ἔχει ἑτοίμους σε-
βιάζει M 285 καὶ ἂν εὖρη κανέναν πελελλὸν ὅτῳ ἔχει ναεοδιάζει M
286 καὶ ὡς ται νὰ ἔνεν πελελὸς σάν μύλον το γυρίζει M 287 τότε P
μὲ λόγια καὶ μεκοπόματα καὶ νατὸν κανακίζει M post hunc versum hos
dnos addit M καὶ ἀνωμωρησιν ζούντανὸν εἰς τὴν τρίτην τὸν ἴνυγη,
καὶ ἂν δύνατε τὸν καυχόν τῆς συν ζύντανον τὸν τρώγη: quibuscum
confir v. 285. concensus finalis hos duos versus ex interpolacione esse
arguit 288 οὐδὲν λέγει M, οὐκ εἶπεν μίαν P 289 καὶ M, ἀπὴ P
τάσσει παραμύθια M, τάσσει εἰς παραμύθια P 290 καὶ M P Ζακάρην
μετὸ μέλην M 291 ἐκείνη ὡσάν μαστορευθῆ M ὅτῳ M 292 κδέρνει M
293 δαίχνει τὸν τὸ ἄσπρον κίτρινον τὸ, μάρβρον σάν σκαρλάτον M 294
κοπέλη P 295 ὡσάν νατὸν ἐδιβάζεν M μεταστέλη P, μεταστέλην M
τοῦ delendum censeo 296 ὅταν ἰδῆ τὸν καυχόν τῆς ὅτι ἀταπάτην M
297 ὁρέγεται (om. καί) M συχνὰ χαροπάτην M 298 ὅταν ὑπάτη ὁ
καυχός τῆς κάθετε χολιασμένοι M 299 καίχει (i. e. κ' ἔχει) ταμμάτι
κάτωθεν καὶ δίχηρ ὡς ἐννιάσμενη M 300 καὶ ἐκείνος λέγει τῆς εὐθείς
ἦν τάχεις ἡ ψυχὴ μου M 301 ἦν τα ἔχεις φῶς μου ὀμμάτια μου καὶ
γλυκοσυνοδιά μου M 302 ἐκείνη τὸ M

ἔσῳ μὲ ξεφανέρωσες καὶ κόλλησέ με σοῦρα·
καὶ μόνον ἐντροπιάσθηκα, γιὰ σὲν καλὸν οὐκ εἶσα,
305 τὸσον ἐκέρδησ' ἀπὸ σὲν ὅσον ν' ἀζίζη τρίχα.
κι ἀφ' ὅτις ἐντροπιάσθηκα καὶ χάθην μετὰ σένα,
κάλλιον νῆχα ῥορισθῆν καὶ νῆχα πᾶν ῥ τὰ ξένα.“
καὶ πάντα μὲ τὴν μάνιταν νὰ κλαῖ, ν' ἀναστενάζη,
τὴν μοῖράν τῆς ν' ἀτανακτᾷ, τὴν τύχην ν' ἀτιμάζη.
310 γελᾷ τὸν ἡ πολιτικὴ τὸν κόπελον τὸν νέον,
κι ἂν εὖρη γέρον πελελὸν, κάμνει τὸν κούρον νέον.
ὅταν σοῦ λέγη κοῦρβα „ναί“, λέγει σε πάλιν „ὄχι“.
καὶ πιάνει σε ῥ τὰ δίκτυα τῆς, σάν ψάριν μὲ τ' ἀπόχι.
ἡ πολιτικὴ ῥηλά θυρεῖ καὶ χαμηλὰ ἐαμόνει,
315 κι ὀπῶβρη τὸ πεδέξιον τῆς, μετὰ χαρᾶς συμῶνει.
πολλοὺς γελοῦν ἡ πολιτικαῖς, ἀμὲ πολλὰ γελοῦνται,
κι ὅσα καὶ ἂν ἦν μαστόρισσας, πάλιν τὸν ἄνθον λούνται,
ἡ πολιτικὴ τοῦ καυχόν τῆς κάμνει μου τὸν τζητζούνια,
κ' ἡ μάνα τῆς μαλόνει του ὡς διὰ νὰ φέρῃ ψούνια.
320 κι ὅταν ἰδῆ τὸν καυχόν τῆς κάθεται χολιασμένη,
ὡσάν θλιμμένη κάθεται καὶ παραπονεμένη·
κι ὁ καυχός τῆς τὴν ἔρωτᾷ κ' οὐδὲν ἀπηλογοῦται,
κ' οὐδὲν τοῦ ἀποκρίνεται εἰς ὅ, τι τῆς δηγᾶται·
ἐξαπορεῖ καὶ λέγει τῆς ὁ φίλος τῆς „ἦντά ῥεις;“
325 τὸ κεφαλᾶκιν σου πονεῖς, ἡ μετὰ μέναν τάχεις;“
κι ἀπηλογοῦται μάνα τῆς μὲ τὴν πολλὴν μανίαν,
ὡσάν μανδᾶτον θλιβερὸν ἀπὸ-τὴν ῥωμανίαν
„ἄφες τὴν τὴν κακότυχον, μὴδὲν τὴν δίδης κάψαν,
λέγω τὰ ψούνια τάφερες ἐκεῖνα τὴν ἐβλάψαν.

303 Ξηφαναίρωσες καὶ κολλῶσεν μου σοῦρα M κώλυσε P 304 ἐντρο-
πιάσθηκα M γιὰ σὲν M, καὶ ἀπὸ σέ P οἶχα P 305 in p̄tore parte versus
secutus sum M (nisi quod is habet ἐκέρδησα) καὶ οὐκ οἶχα τίποτες καλὸν P
ἀζίζη P, ἀείζει M 306 καὶ ἀφ' ὅτης M, καὶ ἀπότις P ἐντροπιάσθηκα M
μετ' ἑσένα M 307 κάλλιον μου τὸν P πᾶν M, πᾶ P 308 κλαίει
(om. νὰ) καὶ ἀναστενάζει M νακλαί P, unde Legrandius perverse νὰ κλαίη
309 ν' add Legrand τὴν τρυγίαν ἀναμύζει M, quae lectio speciosior foret
quam verior 310—326 om M 312 κοῦρβανέ P 313 εἰς δίκτυα
τις P 314 ῥηλλά P 315 παδέξιον τις P 316 οἱ P ἀμὲ P 317 καὶ P
318 τις—μοῦτρον P 319 τις P γου εγο legi in P, τὸν edidit Legrand
320 καὶ ὅταν ἰδῆ P ceterum cf. supra ad v. 298 322 καὶ bis P
323 καὶ P 324 ἐξοπάδα P 326 καὶ M P μετὰ π. M 327 haec
habet M: ἄφες τὴν τὴν κακότυχην ποτίζεις τὴν πικρίαν 328 ὡς ἔνεν
κακορίζικος μὴ δὲν τὴν δίδης κάψαν M 329 λαλῶ M τὰ ἔφερες πιστέ-
βις τὴν M

- 330 δύο 'μέραις έχει νηστική και θέλει ν' αποθάνη, και ως τότε τούτο τὸ κακὸ πάντα νὰ τὸ παθάνη; ἐσὺ ἔχεις ὅλα σου σωστά, πάντα σου τὰ 'πεδέξια, κὶ αὐτὴ [ἔχει] ἄθετα ᾗ τὴν τύχην τῆς και νὰ μεγαλ' ἀδέξια· και ὡσάν μᾶς ἐκατέστησες ὁ θεὸς τὰ σὲ πλερώσει, 335 ὅσον καλὸν μᾶς ἔκαμες διπλοῦ τὰ σὲ τὰ δώση!" ὁ νοῦς τῆς τῆς πολιτικῆς εἰς τὸ κακὸ γυρίζει, ἀγκρίζει κύριν και παιδιὰ κὶ ἀνδρόγυνα χωρίζει· και φαίνεται τῆς νόστιμον σάν ζάχαριν και μέλι, ὅταν τελειώση τὸ κακὸ τὸ 'ρέγεται και θέλει.
- 340 μετὰ χαρῆς ἡ πολιτικὴ θέλει κρυφὸν γαμήσει, ὡς ὅτε ν' ἀποδιαντραπῆ, ὥστε ν' ἀποκινήση. και ὅποιος νὰ τὴν κρατῆ κρυφὴν βιάζεται νὰ τὴν παίρνη, βούχα και μπόταις και φελλοὺς και ψούνια νὰ τὴν φέρνη. και πρὶν ν' ἀφήση, λέγω, αὐτὸν, ἄλλον γυρεύει ναῦρῆ, 345 τὸν ἕνα νᾶχη σήμερον, τὸν ἄλλον νᾶχη αὔρι.
- ἡ πολιτικὴ τὸν κόπελον τὸν ἔχει νὰ τελάση, τὴν ὄψαν και τὴν γνώμην τῆς ὄλην τῆς τὴν ἀλλάσει, και ἄλλον παίρνει σπήτιν τῆς ὅλα τῆς νὰ μετέχη, τὸν ἄλλον και κομπόνει τον, ὡσάν τὸν Μάϊ ποῦ βρέχει. 350 μὴδὲν πιστεύεις πολιτικὴν κ' ἔχης τὴν μοναχὸς σου, και σύ 'σαι μόνος καυχὸς τῆς, κρατῆς ᾗ τὸν ἐμαυτὸν σου, ἀμμ' ὅταν τὴν φιλῆς ἐσὺ, ἔχει και ἄλλον φίλον· και λέγει ἐσὲ „τριαντάφυλλον“, και κείνον λέγει „μήλον“. ὅπου φρονεῖ τῆς πολιτικῆς ὅταν τὴν μαντατέψη, 355 δι' ἄλλον ἀταπητικὸν ποτὲ μὴ τὴν πιστέψη, ὅτι ποτ' ἡ πολιτικὴ οὐκ ἔχει ἐμπιστοσύνη· τὸν βάλλει εἰς τὰ βρόχια τῆς, ἄλλοι τὸ τί τοῦ 'γίνη! ὥστε ποῦ τρῶ τὸν ἀνθρωπον, ὥστε ποῦ τὸν ἐγλύφει,

330 ἡμέραις P, μέρας M πέθανη M 331 και ὡσποτε P τὸ τούτων κακὸν πᾶν τα νητόν πανθάνη M 332 quod edidi, est in codice P: unde Legrandius sua (γάπε δέξια) habere necesse. ἐσὺ καμες ἠτὶ ἐθέλες και ὁπτε καμαρόνεος M 333 om M ἔχει delendum censuo ἄθηρα praeter codicem Legrand. μετῆλα P 334 και εἰς ὅτι μᾶς ἐταχθήκαίς καλὰ μᾶς τὰ πληρωσες M 335 om M 336 hinc solius P lectiones exscribo, alterius codicis (M) recensionem separatim daturus 337 και 339 τ' ὀρέγεται Legrand praeter librum 342 και 344 ναῦρη 347 τις bis 350 τὴν πολιτικὴν και 351 ὡσεε τῆς 352 ἀμ' και κείνη d. φ. 356 ποτὲ 357 τις δὲ τὸ τί τοῦ γίνη (τότε perverse edidit Legrand) 358 τὸν ἐγλύφει

- γελᾷ και κολακεύει τον, ταῖς μουζαῖς τὸν ἀλείφει. 360 ἀμμ' ὅταν 'δῆ και φύρασε του ἀνθρώπου τὸ σακκούλι, ἡ πολιτικὴ ἂν ἠμπόρεσεν διὰ φόλαν τὸν ἐπούλει ἐνὸς ἐπαίρει πολιτικὴ κὶ ἄλλοῦ τὰ μεταδίδει, ἕνα, σοῦ φαίνεται, κρατεῖ κ' εἰς τοὺς πάντας τὸ δίδει.
- Θωρεῖς, υἱέ μου Φρατζησκή, τὰ κάμνουν ἡ πουτάναις, 365 τὰ κάμνουν ἡ πολιτικαῖς με ταῖς πικραῖς των μάγγαις· πῶς δείχνουσιν και ἀγαποῦν σάν ἐνὶ μαθημέναις, και πῶς ἐπιβουλεύονται, διατὶ ἐν ἐντροπιασμέναις.

Inde a versu 336 diversam prorsus sequitur recensionem codex M, quam emendatam una cum variis lectionibus infra approsui:

- ἀφότις κλάση ἡ πολιτικὴ, γελᾷ, παραδιαβάζει, τεχνεύεται τὸν καυχὸν τῆς νὰ τὸν ἀποδιαβάζη· τὰ δάκρυα τῆς πολιτικῆς ὡς βρῦση καταβαίνου, και ὡσάν πουλιὰ πετόμενα ἐγλήγορα διαβαίνου.
- 340 κἀτεχ', υἱέ μου Φρατζησκή, ἐδώ κ' εἰς ἄλλην χῆραν ὡς διὰ τοὺς νεοὺς ἡ πολιτικαῖς ἐνευ μεγάλη ψῆρα, και ὅποιος σμίγεται μ' αὐταῖς, χρειαῖ κάμνει νὰ ψωριάση, και ἂν ἔχη πράγματιν τίποτες, ὄλον νὰ τὸ 'ξοδιάση, και μερικοὶ ἰατροῦσονται και περπατοῦν ᾗ τὴν χῆραν, 345 και περπατοῦσιν ἄτυχα πάντα καθὴν ἡμέραν· και μερικοὶ λεπριάζουσιν και μερικοὶ λωβιάζου, και ἀπὴν λωβάδα τὴν πολλὴν τὴν νέστην τως διαβάζου. τῆς πολιτικῆς ὁ φρόνιμος με βιάς τῆς ἐγλυτόνει· ἀμμ' ὅταν εὔρη πελελὸν, τελείως τὸν σκοτόνει.
- 350 και τὸ ἐγνώρισ', ἀπ' ἐμὲν ἔχε παρηγορίαν, ἐγνώρισε και κράτει το, νᾶχης πληροφορίαν. δὲν ἐνε κάμμα ποτὲ ποῦ νᾶχη (πάντα) πίστιν. γύρεψ', ἀν εὔρης πούποτε, και δῆς και θυμηθῆς τῆν. κ' εἰς ἄλλην ἔγραψά σε (το), και πάλιν νὰ σὲ γράψω,
- 360 ἀμ' ἰδῆ σακούλη 361 ἀνυμπόρεσεν ἐπούλη 362 και ἄλλ' οὐ 364 οὐ 365 οὐ 367 ἐνευ 339 πολλά πεθόμενα 340 και 341 ψῆραν 342 με 344 πέρ-πατός 347 αὐτὴν νέουτην 349 ἄμμε τέλειος 350 τὸ το 352 πᾶν τα αδιῖτὶ 353 γυρεύσε ποῦεται θημηθεστην 354 ἐγρᾶψαστο

355 (κι ἂν ἦναι) χίλιας φοραῖς, θαρρῶ νὰ μὴν σέ βλάψω.
 ἢ πολιτικαῖς τὸν κόπελον, παιδίν μου, ἂν τὸν φιλοῦσιν,
 πτωχαίνουσι κ' ἐρημάζουσι τὸν, κ' ὕστερον τὸν γελοῦσιν.
 κι ὅταν ἰδῆ καὶ φύρασεν τοῦ ἀνθρώπου τὸ σακκούλιν,
 ἢ πολιτικῆ, ἂν ἐμπόρεσεν, διὰ φόλαν τὸν ἐπούλειν.
 360 ἐνὸς ἐπαίρνει ἢ πολιτικῆ, κι ἄλλοῦ τὰ μεταδίει,
 ἕναν, σοῦ φαίνεται, κρατεῖ, καὶ τῶν παντῶν προοίδει.
 Θωρεῖς, υἱέ μου Φρατζησκῆ
 τί κάμνουσιν ἢ πολιτικαῖς ἢ παλαιοκουρεμένας.
 Σαχλήκης ἤμου Στέφανος, τῶν πολιτικῶν ὁ Χάρως,
 365 καὶ ὅταν εἶχαν τίποτε, σέ μέναν εἶχαν θάρβος.

355 κι ἂν ἦναι om. poteram etiam κι ἂν γράψω. μὲν 356 το
 357 ἐρισσασουντον και bis 358 και τὸν ἀνερωτον σακόλην 359
 φόλλαν ἐπόλην 360 και ἄλλου (sine ascentu) 361 τῶν παντῶν τίς:
 παντων scribere nolui 362 suppleveris πῶς εἶνε μᾶθημένας 363 το-
 τικαμουσιν οἱ π. οἱ 364 Σαχλήκης 365 σεμὲν εἶχαν θάρως. Addit
 scriba Ἐτελείθει ὁ Ζαχκλικὸς διὰ χειρὸς ἐμοῦ φρά νοῦλ δὲ λά μπρωῦ ἐκ
 τῆς ροδιῶν καβάλαρες τέλος. Εἰ χήρ μὲν ἢ γράψασα σέ πτε ται τάψω
 ἢ γράφῃ δὲ μένουσα εἰς χρόνος πληροτάτους (i. e. ἡ χεῖρ μὲν ἢ γράψασα
 σέπεται τάψω· ἢ γράφῃ δὲ μένουσα εἰς χρόνος πληροτάτους). Post
 quae conscribuntur numerorum fragmenta (A 12) a bibliopere desecta.

ΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΧΟΙ
 ΚΑΙ
 ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ, ΕΠΙ ΚΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
 ΚΥΡΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΧΛΗΚΗ,

Ἀπὸ τὴν ὕραν τὴν κακὴν ὅπου μὲ φυλακίσαν,
 ὁ λογισμός μου ἐβιάζε με, ὁ νοῦς μου ἠνάγκαζέ με
 λέγοντα „γράψε γράμματα, Στέφανε, διὰ τοὺς φίλους,
 πῶς τοὺς γὰπουσι καὶ διὰ τί οἱ φίλοι τῶν εἰν φίλοι,
 5 κ' οἱ συγγενεῖς τοὺς συγγενοὺς καὶ πῶς τοὺς ἀπαρνοῦνται.“
 κ' ἐγὼ ποτὲ οὐκ ἤθελα νὰ πιάσω τὸ κονδύλιν,
 καὶ ὅσα μὲ βιάζασιν ὁ λογισμός κι ὁ νοῦς μου,
 ἐβάστατον, ἐδυναάστευα, ἐπίστευα κ' ἐκράτουσι,
 νὰ μὴ νικήσῃ ὁ λογισμός, νὰ μὴ κερδήσῃ ὁ νοῦς μου,
 10 θαρρῶντα καὶ κατέχοντα ὁ νοῦς μου νὰ τυρίσῃ,
 καὶ νὰ διατύρῃ ὁ λογισμός νὰ μὴ κερδήσῃ ὁ νοῦς μου,
 καὶ νὰ μὴδὲν μὲ βιάσουσιν νὰ γράψω διὰ τοὺς φίλους.
 ἀμὴ θωρῶ το φανερά, ὁ νοῦς μου οὐδὲν μ' ἀφίνει,
 κι ὁ λογισμός μου βιάζει με κι ἀνάκειται νὰ γράψω.
 15 λοιπὸν παρακαλῶ σὰς το, τὰ σφάλματα τὰ κάμνω
 νὰ μὲ τὰ συμπασθήσετε, ὅτι κατέχετέ το
 καὶ μετὰ ἐν τὸ κάμωμα κι ὁ νοῦς μου οὐδὲν τὸ σῶνει.
 Εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς πρωτινοὺς, ὡσὰν θωρῶ γραμμένα,
 ὁ φίλος διὰ τὸν φίλον τοῦ θάνατον δὲν ἐφήφταν
 20 καὶ ν' ἀποθάνην ὀρέγετον διὰ τὴν τιμὴν τοῦ φίλου.
 ἐπροτιμάτον νὰ γενῆ νεκρὸς διὰ τὸν φίλον,
 παροῦ μαζὺ καὶ νὰ θωρῆ τὴν ἐντροπὴν τοῦ φίλου,

Vesque ad v. 203 solius P scripturas intellege: deest enim carminis
 initium in M. 4 ἀγαποῦν εἰν scripsi: οἱ 14 με ἀφείνη 17 ἐνι
 19 οὐδὲν